

<< לדיון הבא

>> לדיון הקודם

פרק 1 – על מהות המפלגה הקומוניסטית

הצל של מאו: אם ובנה עוברים דרך הכניסה למוזיאון הצבאי של בייג'ינג, ואת פניהם מקדם פסל גדול של הרודן הסיני מאו צה-טונג

הקדמה

במשך למעלה מחמשת אלפים שנה יצר העם הסיני ציוויליזציה מכוארת על האדמה שהוזנה על-ידי הנהר הצהוב ונהר היאנג-צה. לאורך כל תקופת זמן ממושכת זו, שושלות הופיעו ונעלמו, והתרבות הסינית עלתה ושקעה. עלילות כבירות ומרגשות הוצגו על בימת ההיסטוריה של סין.

שנת 1840, השנה שבדרך כלל נחשבת בקרב ההיסטוריונים כתחילת העידן המודרני של סין, מסמלת את תחילת המסע של סין מהמסורת אל עבר המודרניזציה. הציוויליזציה הסינית חוותה ארבעה פרקים עיקריים של אתגרים ותגובות. שלושת הפרקים הראשונים כוללים את הפלישה לבייג'ינג על-ידי כוחות הברית אנגליה-צרפת בתחילת 1860, את מלחמת סין-יפן (שנקראה גם מלחמת ג'יא-וו) ב-1894, ואת מלחמת רוסיה-יפן בצפון-מזרח סין ב-1906. לשלושת פרקי האתגר הללו הגיבה סין במהלך של "התמערבות", שאופיין בייבוא סחורות ונשק, ברכורות מוסדיות באמצעות "רפורמת מאה הימים" ב-1898^[1], ובניסיון לייסד בסוף שושלת צ'ינג (1644-1911) שלטון על פי חוקה, ומאוחר יותר – "מהפכת שין-האי"^[2] ב-1911.

בסוף מלחמת העולם הראשונה, אף על פי שסין יצאה מנצחת, היא לא נמנתה בין הכוחות החזקים של אותה תקופה. סינים רבים האמינו כי שלושת פרקי התגובה הראשונים נכשלו. "תנועת הארבעה במאי"^[3] תוביל לניסיון הרביעי להגיב לאתגרים קודמים, ותביא לשיא את ההתמערבות הכוללת של התרבות הסינית, באמצעות התנועה הקומוניסטית והמהפכה הקיצונית שהביאה עמה.

מאמר זה עוסק בתוצאה של פרק התגובה האחרון, שהיא התנועה הקומוניסטית והמפלגה הקומוניסטית. הבה ונעיף מבט קרוב על התוצאות שנגרמו בשל בחירתה של סין, או אולי אפשר לומר מה שנכפה על סין, לאחר למעלה מ-160 שנה: כמעט 100 מיליון מקרים של מוות לא טבעי, והרס של כמעט כל התרבות הסינית המסורתית והציוויליזציה הסינית.

1. הסתמכות על אלימות וטרור כדי להשיג ולשמר כוח

"לזרא היא לקומוניסטים להעלים את השקפותיהם וכוונותיהם. הם מכריזים בגלוי, כי אין מטרתיהם ניתנות להגשמה אלא על-ידי הפיכה בזרוע של כל משטר החברה הקיים"^[4]. ציטוט זה נלקח מהפיסקה המסכמת של "המניפסט הקומוניסטי", המסמך העיקרי של המפלגה

למעשה, המפלגה הקומוניסטית הראשונה של העולם נוסדה שנים רבות לאחר מותו של קרל מרקס. בשנה הבאה שלאחר מהפכת אוקטובר ב-1917, נוסדה "המפלגה הקומוניסטית הכלל-רוסית (בולשביקית)" (שנודעה לאחר מכן כ"המפלגה הקומוניסטית של ברית המועצות"). מפלגה זו צמחה מתוך האלימות שהופעלה נגד "האויב המעמדי", ונשתמרה באמצעות אלימות כנגד חברי מפלגה ואזרחים מן השורה. במהלך הטיהורים של סטאלין בשנות ה-30, טבחה המפלגה הקומוניסטית הסובייטית יותר מ-20 מיליון כביכול "מרגלים" ו"בוגדים", ואנשים שנחשדו כבעלי דעות שונות.

המפלגה הקומוניסטית הסינית (המק"ס) החלה לראשונה כשלוחה של "המפלגה הקומוניסטית של ברית המועצות" ב"אינטרנציונל הקומוניסטי השלישי". לפיכך, היא ירשה באופן טבעי את הנכונות להרוג. במהלך מלחמת האזרחים הקומוניסטים נגד מפלגת העם הלאומית (קואומינטאנג – KMT) הראשונה בסין, בין השנים 1927 ל-1936, הדלדלה האוכלוסייה בכרוביניצית ג'יאנג-שי מלמעלה מ-20 מיליון איש לכ-10 מיליון איש. די במספרים אלה כדי להמחיש את גודל הנזק שנגרם מאלימות המק"ס.

השימוש באלימות עלול להיות בלתי נמנע כאשר מנסים להשיג כוח פוליטי, אולם מעולם לא היה משטר שכה השתוקק להרוג כמו המק"ס, אפילו בתקופות שלולא כן היו שקטות. מאז 1949, עלה מספר מקרי המוות שנבעו מאלימות המק"ס על סך מקרי המוות של כל המלחמות בשנים 1921-1949.

דוגמה מצוינת לשימוש המפלגה הקומוניסטית באלימות היא תמיכתה בחמר רוז' הקמבודי. תחת שלטון החמר-רוז' נרצחה רבע מאוכלוסיית קמבודיה, כולל מרבית המהגרים או התושבים מהמוצא הסיני. סין עדיין מונעת מהקהילה הבין-לאומית מלהעמיד לדין את החמר-רוז', כדי לחפות על חלקה של המק"ס ברצח העם.

למק"ס קשרים קרובים עם המשטרים הרודניים והכוחות המזוינים המהפכנים האכזריים ביותר בעולם. בנוסף לחמר-רוז', למק"ס קשרים עם המפלגות הקומוניסטיות באינדונזיה, בפיליפינים, במלזיה, בווייטנאם, בבורמה, בלאוס ובנפאל, כאשר כולן נוסדו בתמיכת המק"ס. מנהיגים רבים במפלגות הקומוניסטיות האלה הם סינים, וחלקם מסתתרים בסין עד עצם היום הזה.

מפלגות קומוניסטיות אחרות, המבוססות על תורתו של מאו, כוללות את המפלגה הקומוניסטית של פרו – "סנדרו לומינוסו" (הנתיב הזהר), ו"הצבא האדום היפני", אשר אכזריותן גונתה על-ידי הקהילה הבין-לאומית.

אחת התיאוריות שהקומוניסטים מפעילים היא דרוויניזם חברתי. המפלגה הקומוניסטית משליכה את המונח תחרות בין-מינים, עליו דיבר דרווין, על מערכות יחסים בין-אישיות ועל ההיסטוריה האנושית, וגורסת כי מלחמת המעמדות הוא הכוח המניע היחיד להתפתחות חברתית. לכן, המאבק הפך ל"אמונה" העיקרית של המפלגה הקומוניסטית, אמצעי להשגה ושימור של שליטה פוליטית. מלותיו המפורסמות של מאו מסגירות בפשטות את ההיגיון של "המתאים ביותר שורד":

טענה נוספת של מאן, המפורסמת במידה דומה, היא שיש לקיים את המהפכה התרבותית הגדולה "כל שבע או שמונה שנים" [5]. שימוש חוזר ונשנה בכוח הוא אמצעי חשוב עבור המק"ס לשמר את שלטונה בסיין. מטרת השימוש בכוח היא ליצור טרור. כל מאבק ומהלך שימשו כתרגיל בטרור, כך שהאנשים הסינים רעדו בלבם, נכנעו לטרור והפכו בהדרגה למשועבדים תחת שליטת המק"ס.

כיום הטרור הפך לאויב העיקרי של העולם המתורבת והחופשי. השימוש בטרור אלים על-ידי המק"ס, בשל השימוש במנגנוני המדינה, בוצע בקנה מידה גדול יותר, היה ממושך יותר ותוצאותיו היו הרסניות יותר. כיום, במאה העשרים ואחת, אל לנו לשכוח אופי מולד זה של המפלגה הקומוניסטית, מאחר שהוא ללא ספק ישחק תפקיד מכריע בקביעת גורלה של המק"ס בזמן כלשהו בעתיד.

2. שימוש בשקרים כדי להצדיק אלימות

רמת הציוויליזציה ניתנת להערכה על-פי מידת האלימות בה משתמש המשטר. על-ידי נקיטה בשימוש באלימות, המשטרים הקומוניסטים מייצגים בבירור נסיגה אדירה לאחור בתרבות האנושית. למרבה הצער, המפלגה הקומוניסטית הצטיירה כנאורה בעיני אלו שמאמינים כי אלימות היא אמצעי חיוני ובלתי נמנע בהתפתחות חברתית.

את ההסכמה הזו לאלימות יש לראות כתוצר של השימוש הכשרוני וחסר המתחרים במרמה ושקרים על-ידי המפלגה הקומוניסטית, שגם הוא מאפיין מורש של המק"ס.

"מגיל צעיר אהדנו את ארצות הברית. אנו מאמינים כי אהדה זו נובעת בחלקה מהעובדה כי ארצות הברית מעולם לא כבשה שטחים של סין ומעולם לא תקפה את סין. באופן עקרוני יותר, העם הסיני רואה באור חיובי את ארצות הברית, בהתבסס על אופיים הדמוקרטי ופתיחות הדעת של אנשיה".

קטע זה נלקח ממאמר מערכת שפורסם ב-4 ביולי 1947 בעיתון הרשמי של המק"ס, "היומון שין-הואה". שלוש שנים בלבד לאחר מכן, שלחה המק"ס חיילים להילחם בכוחות הצבא האמריקנים בצפון קוריאה, כאשר הם מציגים את האמריקנים כאימפריאליסטים המרושעים ביותר בעולם. כל סיני מסין יופתע לקרוא את מאמר המערכת הזה שנכתב לפני יותר מ-50 שנה. המק"ס החרימה את כל הפרסומים המצטטים פסקאות מוקדמות דומות, ופרסמה גרסאות משוכתבות.

מאז שהמק"ס תפסה את השלטון, היא השתמשה בתחבולות דומות בכל אחד מהמהלכים, ביניהם חיסול האנטי-מהפכנים (1950-1953), "שיתוף פעולה" בין מיזמים פרטיים וציבוריים (1954-1957), המהלך נגד הימניים (1957), המהפכה התרבותית הגדולה (1966-1976), הטבח בכיכר טיאננמן (1989), ולאחרונה, מאז 1999, הרדיפה של הפאלון גונג. הדוגמה הידועה ביותר לשמצה הייתה רדיפת האינטלקטואלים ב-1957. המק"ס קראה לאינטלקטואלים להציע את דעותיהם, אולם לאחר

בחינה, אלא תכסיס שמבוצע בגלוי".

הונאה ושקרים שיחקו תפקיד חשוב מאוד בתפישת ושמירת הכוח של המפלגה הקומוניסטית הסינית (המק"ס). סין התברכה בהיסטוריה השלמה והארוכה ביותר בעולם, ולאינטלקטואלים הסיניים יש אמונה גדולה ביותר כלפי ההיסטוריה מאז הזמנים הקדומים. העם הסיני השתמש בהיסטוריה כדי לבחון את המציאות העכשווית ואפילו כדי להשיג התקדמות רוחנית אישית. כדי להשתמש בהיסטוריה לשירות המשטר הנוכחי, המק"ס עשתה לה נואה לשנות ולהסתיר אמיתות היסטוריות. המק"ס, בחומרי התעמולה ובפרסומים שלה, שכתבה מחדש את ההיסטוריה, החל מתקופות מוקדמות כתקופת האביב והסתיו (476-770 לפנה"ס), תקופת המדינות הלוחמות (221-475 לפנה"ס) ועד למאורות כמו המהפכה התרבותית הגדולה. שכתובי היסטוריה כאלו נמשכו לאורך יותר מ-50 השנים מאז 1949, וכל הניסיונות לשקם את האמיתות ההיסטוריות נחסמו וחוסלו באכזריות על-ידי המק"ס.

כאשר אלימות איננה חזקה מספיק לשמירת השליטה, המק"ס מוצאת מפלט בשקרים והונאה, המשמשים להצדקה ולטיוח של השליטה על-ידי אלימות.

עלינו להודות כי שקרים ומרמה לא הומצאו על-ידי המפלגה הקומוניסטית, אלא הם תועבה עתיקת יומין בה עשתה המפלגה הקומוניסטית שימוש ללא בושה. המק"ס הבטיחה אדמות לחקלאים, מפעלים לפועלים, חופש ודמוקרטיה לאינטלקטואלים, ושלווה ושלום לכל. אף אחת מההבטחות האלה לא מומשה. דור שלם של סינים הלך לעולמו תחת ההונאה, ודור נוסף של סינים ממשיך להיות מרומה. זהו העצב הגדול ביותר של העם הסיני, הפן האומלל ביותר של האומה הסינית.

3. עקרונות המשתנים ללא הרף

בעימות הטלוויזיונית לנשיאות ארה"ב בשנת 2004, אמר אחד מהמועמדים לנשיאות שאדם יכול לשנות טקטיקות כשצריך, אבל אין עליו לעולם לשנות את "אמונתו" או את "ערכי היסוד" שלו, אחרת, "הוא פשוט בלתי אמין" ^[6]. הצהרה זו באמת מבהירה עיקרון כללי.

האידיאל של המפלגה הקומוניסטית הוא שוויון חברתי שמוביל לחברה קומוניסטית. אולם, כיום, סין תחת השליטה הקומוניסטית נהפכה לאומה בעלת אי השוויון הכלכלי החמור ביותר בעולם. רבים מחברי המק"ס הפכו עשירים מופלגים, בזמן שבמדינה יש 800 מיליון חיים בעוני.

התיאוריות המנחות של המק"ס החלו עם מרקסיזם-לניניזם, אשר להן נוסף מאוואיזם, ואז נוסתה תיאורית דנג, ולאחרונה "שלושת המייצגים" של ג'יאנג. מרקסיזם-לניניזם ומאוואיזם אינם תואמים כלל וכלל לתיאוריות דנג ואידיאולוגית ג'יאנג – הם למעשה הפוכים זה לזה. בליל התיאוריות הקומוניסטיות הזה שאומץ על-ידי המק"ס הוא אכן יחיד במינו בהיסטוריה האנושית.

בעלות פרטית וכל המעמד המנצל, ועד לרעיון הנוכחי של עידוד הקפיטליסטים להצטרף למפלגה, העקרונות של אתמול נהפכו על פיהם בפוליטיקה של היום, עם שינויים נוספים הצפויים למחרת. לא חשוב באיזו תכיפות משנה המק"ס את עקרונותיה, המטרה נשארת ברורה: לתפוס ולשמור על הכוח, ולשמור על שליטה אבסולוטית בחברה.

בהיסטוריה של המק"ס היו יותר מתריסר מהלכים שהיו מאבקים של "חיים ומוות". במציאות, כל המאבקים הללו התרחשו בד בבד עם העברת כוח שבא בעקבות שינויים של עקרונות מפלגה בסיסיים.

כל שינוי של עקרונות בא כתוצאה ממשבר בלתי נמנע מולו התמודדה המק"ס, שאיים על קיומה ועל הצדקתה. אם היה זה השיתוף עם מפלגת העם הלאומית (קואמינטאנג – KMT), מדיניות חוץ פרו-אמריקנית, רפורמה כלכלית והרחבת השוק, או קידום של לאומיות – כל אחת מהחלטות הללו קרתה ברגע של משבר, וכולן נגעו לשמירה או לחיזוק של השליטה והכוח. כל מחזור של קבוצה הסובלת רדיפה ולאחר מכן היפוך הרדיפה הזאת, היה מקושר לשינויים בעקרונות הבסיסיים של המק"ס.

אמרה מערבית מצהירה כי האמת היא נצחית והשקר בר-שינוי. יש באמרה זו חכמה רבה.

4. איך הטבע המפלגתי מחליף ומשמיד את הטבע האנושי

המק"ס היא משטר לניניסטי רודני. מאז הקמתה של המק"ס, הוצבו שלושה קווים מנחים בסיסיים: הקו האינטלקטואלי, הקו הפוליטי והקו הארגוני. הקו האינטלקטואלי מתייחס לבסיס הפילוסופי של המפלגה הקומוניסטית. הקו הפוליטי מתייחס להצבה של מטרות. הקו הארגוני מתייחס לצורה שבה יושגו המטרות שהוצבו, בתוך הפורמט של ארגון קפדני.

הדרישה הראשונית והראשונה במעלה מכל חברי המק"ס ומאלו הנשלטים על ידה היא למלא פקודות ללא תנאי. זהו התוכן של הקו הארגוני.

בסין, רוב האנשים מודעים לאישיות הכפולה של חברי המק"ס. בסביבה פרטית, חברי המק"ס הם אנשים רגילים עם רגשות של אושר, כעס, עצב ושמחה. הם בעלי מעלות ומגרעות של בני אנוש רגילים. הם עשויים להיות הורים, בני-זוג או חברים טובים. אולם מעל הטבע והרגשות האנושיים ממוקם טבע המפלגה, אשר, בהתאם לדרישות המפלגה הקומוניסטית, נמצא מעבר לאנושיות. לכן, האנושיות נעשית יחסית ומשתנה, בעוד שטבע המפלגה הופך מוחלט, מעבר לכל ספק או יכולת לאתגר.

לשלטון המק"ס, פקידים רמי-דרג רבים במק"ס צפו חסרי אונים כשלבני משפחתם הודבקו תוויות של "אויב מעמדי". שוב, הדבר הובל על-ידי טבע המפלגה.

הכוח של טבע המפלגה על הפרט נובע מהתהליך הממושך של שטיפת מוח של המק"ס בתורות שלה. תהליך החינוך הזה מתחיל כבר בגן הילדים וטרם-חובה, בו תשובות לשאלות שחופפות לקו המפלגה זוכות לפרסים – תשובות שלא תואמות את ההיגיון או את הטבע האנושי של הילד. מבית-ספר יסודי ועד לתיכון ולקולג', תלמידים מקבלים חינוך פוליטי, והם לומדים לענות תשובות סטנדרטיות החופפות לקו המפלגה, אחרת הם אינם מורשים לעבור את הבחינות ולסיים את לימודיהם.

חבר מפלגה חייב לדבוק בעקרונות ובקו המפלגתי בכל פעם שבה הוא מתבטא בציבור, ולא משנה מה הוא חושב ומרגיש באופן פרטי. המבנה הארגוני של המק"ס הוא כמו פירמידת ענק, כשהכוח המרכזי העליון שולט בהיררכיה כולה. המבנה הייחודי הזה הוא אחד מהמאפיינים החשובים ביותר של משטר המק"ס, וכזה שעוזר ליצור ציות מוחלט.

כיום, המק"ס התנוונה לגמרי לישות פוליטית שנאבקה לשמור על אינטרס אישי. היא כבר לא שואפת להשיג אף אחת מהמטרות הנעלות של הקומוניזם. אולם, המבנה הארגוני הקומוניסטי נשאר, והדרישה שלו לציות מוחלט לא השתנתה. מפלגה זו, המציבה עצמה מעל האנושיות והטבע האנושי, מסלקת כל ארגון או פרט שנראה כמסכן או מסכן-בפוטנציה את כוחה, בין אם הם אזרחים רגילים או רמי-דרג במק"ס.

5. רוח רפאים רעה המתנגדת לטבע ולטבע האנושי

כל דבר מתחת לשמים עובר מחזור חיים של לידה, בגרות, התנוונות ומוות.

שלא כמו המשטר הקומוניסטי, חברות לא-קומוניסטיות, אפילו אלו שסובלות תחת שלטון טוטליטרי נוקשה ודיקטטורה, מאפשרות, לעיתים קרובות, מידה מסוימת של ארגון עצמי והגדרה עצמית. החברה הסינית העתיקה נשלטה למעשה בהתאם למבנה בעל שני חלקים. באזורים כפריים השבטים היו המרכז של ארגון חברתי עצמאי, בעוד שאזורים עירוניים אורגנו סביב הגילדות (הארגונים המקצועיים). מבנה הממשל מלמעלה-למטה לא השתרע מעבר לרמת המחוז.

המשטר הנאצי, אולי המשטר הדיקטטורי האכזרי ביותר פרט למפלגה הקומוניסטית, עדיין התיר את הזכות לרכוש פרטי. אך המשטרים הקומוניסטים השמידו לגמרי כל צורה של ארגון חברתי או אלמנטים אשר אינם תלויים במפלגה, בהחליפם אותם במבני כוח ממורכזים ביותר מלמעלה-למטה.

המפלגה הקומוניסטית אינה מחזיקה בסטנדרטים אוניברסליים לטבע אנושי. המושגים של טוב ורע, כמו גם כל החוקים והתקנות, מתומרנים באופן שרירותי. קומוניסטים לא מרשים לרצוח, אלא את אלו שמוגדרים כאויבי המפלגה הקומוניסטית. כיבוד אב ואם מתקבל בברכה, פרט להורים שהוגדרו כ"אויב מעמדי". טוב-לב, צדק, הגינות, חכמה ונאמנות הם כולם טובים, אולם הם אינם מתקבלים כשהמפלגה אינה מוכנה או רוצה להתחשב במידות מסורתיות אלו. המפלגה הקומוניסטית מתכחשת ועושה הפיכה לסטנדרטים האוניברסליים של הטבע האנושי, ובונה את עצמה על עקרונות המנוגדים לטבע האנושי.

חברות לא-קומוניסטיות מכירות בדרך כלל בטבע הדו-צדדי של האנושות של טוב ורע. הן מסתמכות על מוסכמות חברתיות קבועות כדי להבטיח איזון בחברה. בחברות קומוניסטיות, לעומת זאת, עצם הרעיון של הטבע האנושי נדחה על הסף, ואין מכירים לא בטוב ולא ברוע. חיסול המושגים של טוב ורע, לכי מרקס, משמש להפיכה מוחלטת של בניין העל של החברה הישנה.

המפלגה הקומוניסטית לא מאמינה באלוהים, וגם לא מכבדת את הטבע הגשמי. "צאו לקרב כנגד השמים, הילחמו עם הארץ והיאבכו בבני האדם – שם מצוי אושר אין-סופי". זו הייתה הסיסמה של המק"ס בזמן המהפכה התרבותית הגדולה. מצוקה אדירה נגרמה הן לעם הסיני והן לאדמת סין.

הסינים מאמינים באופן מסורתי באיחוד של השמים ובני האדם. לאו דזה אמר בספרו "דאו דה ג'ינג": "האדם שומר על חוקי הארץ, הארץ מתנהלת על-פי השמים, השמים מתנהלים על-פי הטאן, הטאן שומר על האמת"^[7]. בני האדם והטבע קיימים בתוך מערכת יחסים הרמונית ביקום המתמשך.

המפלגה הקומוניסטית היא סוג של ישות. אבל היא מתנגדת לטבע, לשמים ולארץ, ולמין האנושי. זוהי רוח רפאים רעה המתנגדת ליקום.

6. כמה מאפיינים של דיבוק מרושע

ה"איברים" של המפלגה הקומוניסטית מעולם לא השתתפו בפעילויות יצירתיות או בעלות אופי פורה. ברגע שהם תופסים את השלטון, הם נצמדים לאנשים, שולטים בהם ומתמרנים אותם. בגלל פחדם מאיבוד שליטה, כוחם משתרע עד ליחידות הכי בסיסיות בחברה. הם משתלטים כמונופול על משאבי הייצור וסוחטים את השפע מהחברה.

בסין, המק"ס מתפשטת בכל מקום ושולטת בכל, אבל אף אחד לא ראה את מסמכי התקציב של המק"ס עצמה, אלא רק את אלו של המדינה, השלטון המקומי והפרויקטים. מהשלטון המרכזי עד הוועדות הכפריות באזורים חקלאיים, פקידים רשמיים עירוניים תמיד מדורגים נמוך יותר מאשר

המערכת העירונית, אך מדווחות במערכת העירונית בלבד.

ארגון המק"ס, כמו דיבוק ענק ומרושע, נצמד לכל יחידה ויחידה ולכל תא ותא של החברה הסינית, קרוב כצל העוקב אחר אובייקט. הוא חודר לעומק כל נים ותא של החברה עם צינורות יניקת הדם הדקיקים ביותר שלו, וכך שולט ומתמרן את החברה.

מבנה משונה זה של דיבוק היה קיים בהיסטוריה האנושית בעבר, בצורה חלקית או בצורה זמנית. הוא מעולם לא פעל למשך זמן כה ממושך ושולט בחברה בצורה כה מוחלטת כמו בשלטון המפלגה הקומוניסטית.

מסיבה זו, האיכרים הסינים חיים בעוני ועובדים בפרך. הם צריכים לא רק לתמוך בפקידים העירוניים המסורתיים, אלא גם בחברי סגל המפלגה הקומוניסטית.

מסיבה זו, פועלים סינים איבדו את מקורות פרנסתם בהיקף רחב. הצינורות מוצצי-הדם, הנמצאים בכל מקום, של דיבוק המק"ס, סחטו כספים מהמפעלים שלהם במשך שנים רבות.

מסיבה זו, האינטלקטואלים הסינים מוצאים שקשה כל כך לזכות בחופש אינטלקטואלי. בנוסף לאדמיניסטרטורים שלהם, בכל מקום אורבים צללים של המק"ס, שלא עושים דבר מלבד מעקב אחר אנשים.

דיבוק צריך לשלוט באופן מוחלט על רוחו של הנשלט, כדי לרוקן אותו מאנרגיה לצורך קיומו הוא.

לפי התיאוריות של מדע המדינה המודרני, עוצמת השליטה נובעת משלושה מקורות עיקריים: כוח, עושר וידע. המפלגה הקומוניסטית מעולם לא היססה להשתמש בשליטתה הבלעדית על כוח כדי לשדוד מהאנשים את רכושם. חשוב אף יותר, היא שללה מהאנשים את חירויות חופש הביטוי וחופש העיתונות. היא אנסה את רוחם וכוח רצונם של האנשים כדי לשמר את שליטתה המוחלטת על הכוח. מהיבט זה הדיבוק המרושע של המק"ס שולט בחברה כה בחוזקה, עד שבקושי ניתן להשוותה עם כל משטר אחר בעולם.

7. בחינה עצמית והשתחררות מהדיבוק של המק"ס

במניפסט הקומוניסטי, המסמך התכניתי הראשון של המפלגה הקומוניסטית, טען קרל מרקס בשנת 1848 כי "רוח בלהות מהלכת על פני אירופה – רוח הבלהות של הקומוניזם"^[8]. למעלה ממאה שנים לאחר מכן, הקומוניזם הוא כבר יותר מרוח רפאים מהלכת אימים. הוא השתלט על גוף מוחשי חומרי. הוא התפשט ברחבי העולם כמגיפה, הרג עשרות מיליונים, ולקח ממאות מיליונים את הרכוש ואת חופש המחשבה והרוח.

של תרבות לאומית. אנשים שרכושם הפרטי נשדד מהם, מאבדים גם את חופש המחשבה והרוח. הם עלולים לאבד גם את החופש להשיג זכויות חברתיות ופוליטיות.

כשניצבה בפני משבר הישרדות, המק"ס נאלצה לבצע רפורמה בכלכלת סין בשנות ה-80. כמה מהזכויות לשטח פרטי הוחזרו לאנשים. זה יצר חור בתוך המכונה המסיבית של השליטה המדוקדקת של המק"ס. חור זה גדל יותר ככל שחברי המק"ס חותרים לצבירת הון פרטי משלהם.

המק"ס, הדיבוק המרושע הזה, הנתמך על-ידי כוחניות, מרמה ושינוי מראיתו והתגלמויותיו בתדירות גבוהה, מראה כעת סימני ריקבון, חושש מכל הפרעה מזערית. הוא מנסה לשרוד על-ידי צבירת יותר הון והידוק השליטה, אך מעשים אלה רק תורמים להחרפת המשבר.

סין של היום נראית כמשגשגת, אבל קונפליקטים חברתיים הצטברו לרמה שמעולם לא נראתה קודם לכן. תוך שימוש במזימות פוליטיות מהעבר, ייתכן שהמק"ס תעשה ניסיון לנסיגה כלשהי, כמו לתקן את העוולה עבור מושאי הרדיפה הקודמים: הטבח בכיכר טיאננמן או רדיפת הפאלון גונג, או להפוך קבוצה אחרת לאויביה הנבחרים, ועל-ידי כך להמשיך להפעיל את כוח הטרור.

בעמדה מול אתגרים במשך מאה השנים האחרונות, האומה הסינית הגיבה בייבוא נשק, בעשיית רפורמות במערכות שלה, ובמהפכות קיצוניות ואלימות. אין-ספור חיי אדם אבדו, והתרבות הסינית המסורתית ננטשה ברובה. נראה שהתגובות נכשלו. כאשר חרדה ודאגה העסיקו את הנפש הסינית, המק"ס ניצלה את ההזדמנות בשביל להיכנס לזירה, ובסופו של דבר השתלטה על הציוויליזציה העתיקה השורדת האחרונה בעולם.

באתגרים עתידיים, העם הסיני יהיה חייב, באופן בלתי נמנע, לבחור שוב. לא חשוב איך הבחירה נעשית, כל סיני חייב להבין שכל בניית תקווה כלשהי על המק"ס רק תחמיר את הנזק שנעשה לאומה הסינית ותזריק כוח מחודש לתוך הדיבוק המרושע – המק"ס.

עלינו לנטוש את כל האשליות, לבחון עצמנו ביסודיות ללא השפעה משנאה, תאוות בצע או תשוקות. רק אז נוכל לפטור עצמנו מהסיוט של אחיזת דיבוק המק"ס שהתארכה למשך יותר מ-50 שנה. בשם אומה חופשית, נוכל לייסד מחדש את הציוויליזציה הסינית בהתבסס על כבוד לטבע האנושי וחמלה לכל.

הערות:

[1] רפורמת מאה הימים הייתה רפורמה בת 103 ימים שנמשכה מה-11 ביוני עד ל-21 בספטמבר בשנת 1898. גואנג-שו, הקיסר של שושלת צ'ינג (1875-1908) ציווה על סדרת רפורמות המכוונות לעשיית שינויים חברתיים ומוסדיים גורפים. ההתנגדות לרפורמה הייתה עזה בקרב האליטה השמרנית השלטת. נתמכת על-ידי השמרנים הקיצוניים ועם התמיכה שבשתיקה של

צה-שי תפסה את השלטון כממלאת מקומו של הקיסר. רפורמת מאה הימים הסתיימה בביטול הצווים החדשים, והוצאתם להורג של שישה מהתומכים העיקריים של הרפורמה.

[2] מהפכת שין-האי (מה-10 באוקטובר 1911 עד ה-12 בפברואר 1912) שנקראה על שם שנת שין-האי (1911) של הלוח המסורתי, הייתה הפלת השלטון של שושלת צ'ינג וייסוד רפובליקת סין.

[3] תנועת הארבעה במאי הייתה תנועת ההמונים הראשונה בהיסטורית סין המודרנית, אשר החלה ב-4 במאי 1919.

[4] נלקח מהמקור: <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm4.txt>

[5] מכתבו של מאו צה-טונג לאשתו ג'יאנג צ'ינג (1966).

[6] מידע מהמקור שהיה בכתובת: <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>

[7] דאו דה ג'ינג, פרק 25. דאו דה ג'ינג, הספר המקורי של הטאואיזם, נכתב על ידי לאו דזה. משמעות המושג הסיני "טאו" היא "דרך", במשמעותה הרחבה של המילה. (להרחבה ראה דיון רביעי, הקדמה)

[8] נלקח מהמקור: <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm1.txt>

[לדיון הבא <<](#)

[>> לדיון הקודם](#)

מגזין אפוק מרחיב דעת. מעורר מחשבה.

הירשמו לניוזלטר שלנו וקבלו תוכן חדש למייל מדי חודש

דוא"ל*

להרשמה חינם

ESC

☐ אני מאשר/ת את תנאי השימוש וכן קבלת המלצות קריאה, הצעות

מדרים	מגזינים	וידאו	מוצרים	כללי
חדשות	פברואר 2025	סרטים	לרכוש מינוי	שאלות
גיא-פוליטיקה	ינואר 2025	תיעודיים	המגזין	נפוצות
פילוסופיה	דצמבר 2024	Cross Roads	המודפס	אודות
חברה	נובמבר 2024	הכתבות		מדיניות
והיסטוריה	אוקטובר 2024	המקור האפל של		פרטיות
מדע	ספטמבר 2024	הקומוניזם		תנאי שימוש
וטכנולוגיה	אוגוסט 2024	מעורר מחשבה		אפשרויות
פסיכולוגיה	יולי 2024	אפוק 9 2019		פרסום
תרבות ואמנות	יוני 2024	Game Changer		וחסויות
מחשבות				תוכן שיווקי
גוף, נפש ורוחניות				מערכת
אפוק אודיו				והנהלה
				צור קשר

© כל הזכויות שמורות למגזין אפוק בע"מ 2005 - 2025

ESC